



**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE

Către: Ministerul mediului, apelor și pădurilor, doamnei Diana-Anda BUZOIANU, ministru
Spre luare la cunoștință: Domnului Andrei CORLAN, comisar general al Gărzii Naționale de Mediu

De către: Florin-Cornel POPOVICI, deputat

Circumscripția electorală: nr. 37, Timiș

Grupul parlamentar: Alianța pentru Unirea Românilor

Obiectul întrebării: Eficiența mecanismelor de monitorizare, control și sancționare în materia spațiilor verzi din intravilan, în condițiile unei obligații legale al cărei termen a expirat la 31 decembrie 2013, și situația localităților periurbane supuse expansiunii imobiliare accelerate

Stimată Doamnă Ministru,

În aplicarea art. 112 din Constituția României, republicată, a art. 34 lit. d) și i) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, precum și a art. 198, 202, 203 și 212 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, vă adresez prezenta întrebare.

Prezenta întrebare nu privește o situație punctuală, ci funcționarea de ansamblu a unui mecanism legal care, deși stabilește obligații exprese și un regim sancționator semnificativ, continuă să înregistreze, la mulți ani de la instituirea și de la scadența acestor obligații, un nivel relevant de neconformare.

Cadrul normativ în materia spațiilor verzi din intravilan stabilește obligații exprese în sarcina autorităților administrației publice locale. Art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instituie obligația acestora de a ține evidența spațiilor verzi prin constituirea registrelor locale ale spațiilor verzi, pe care le actualizează ori de câte ori intervin modificări, iar alin. (3) al aceluiași articol prevede că registrele se constituie pe baza normelor tehnice aprobate prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și locuinței, cu avizul ministrului mediului și al ministrului administrației și internelor. Aceste norme au fost aprobate prin Ordinul nr. 1.549/2008, modificat prin Ordinul nr. 1.466/2010.

Art. 17 din aceeași lege stabilește că obligația organizării și conducerii registrelor spațiilor verzi revine autorităților administrației publice locale, definește registrul local al spațiilor verzi ca sistem informațional care cuprinde datele tehnice ale tuturor spațiilor verzi conform indicilor de calitate și cantitate și consacră caracterul public al acestora, registrele urmând a putea fi consultate la sediile autorităților administrației publice locale. Precizez că forma inițială a Legii nr. 24/2007 prevedea și constituirea unui registru național al spațiilor verzi, dispoziție eliminată ca urmare a modificărilor aduse prin Legea nr. 313/2009 și care nu se mai regăsește în forma republicată a legii.

Neconstituirea registrului local nu este lipsită de consecințe juridice. Potrivit art. 23 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 24/2007, nerespectarea prevederilor art. 16 alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 100.000 lei la 200.000 lei, constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii revenind, potrivit art. 23 alin. (2), personalului împuternicit al Gărzii Naționale de Mediu, persoanelor împuternicite în acest scop de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, precum și primarilor sau împuterniciților acestora.

Art. II alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată prin Legea nr. 62/2008, a impus asigurarea din terenul intravilan a unei suprafețe de minimum 20 mp de spațiu verde pe locuitor până la 31 decembrie 2010 și de minimum 26 mp pe locuitor până la 31 decembrie 2013, iar alin. (2) al aceluiași articol a stabilit obligația întocmirii, în 90 de zile, a unui program cu etapele de realizare.

Distinct, art. 10 alin. (3) din Legea nr. 24/2007 condiționează extinderea intravilanului localităților, transformarea zonelor cu alte funcțiuni în zone rezidențiale și construirea pe terenuri de peste 3.000 mp aflate în proprietatea statului, a unităților administrativ-teritoriale ori a autorităților centrale și locale de existența unor documentații de urbanism care să prevadă un minimum de 20 mp de spațiu verde pe cap de locuitor și un minimum de 5% spații verzi publice, nerespectarea acestei dispoziții fiind sancționată prin art. 23 alin. (1) lit. g) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru fiecare metru pătrat de spațiu verde afectat. La rândul său, art. 71 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 interzice schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi ori prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, actele emise cu încălcarea acestei interdicții fiind lovite de nulitate absolută.

Este de reținut, totodată, că art. III din Legea nr. 313/2009, dispoziție proprie a acestei legi, neîncorporată în textul republicat al Legii nr. 24/2007 și care se aplică în continuare, prevede că, până la realizarea registrelor locale ale spațiilor verzi, schimbarea destinației spațiilor verzi definite ca atare în Legea nr. 24/2007 poate fi făcută doar pe baza unor documentații de urbanism legal aprobate, care să stabilească și lucrările de utilitate publică necesare. În unitățile administrativ-teritoriale care nu au constituit registrul local, această dispoziție instituie o condiție suplimentară de legalitate pentru orice schimbare a destinației spațiilor verzi.

Statul dispune, așadar, de obligații legale, de termene, de norme tehnice de aplicare și de un regim sancționator sever, incluzând amenzi de până la 200.000 lei și, pentru anumite încălcări ale regimului juridic al spațiilor verzi, sancțiunea nulității absolute. Ceea ce rămâne problematic este rezultatul concret al aplicării acestor norme.

Termenul legal a expirat în urmă cu peste doisprezece ani. Potrivit datelor comunicate public de Garda Națională de Mediu în urma unei acțiuni de control desfășurate la nivelul a 184 de orașe și municipii, 46 dintre acestea, un sfert, nu dețineau registrul spațiilor verzi, iar 87, aproape jumătate, nu asigurau suprafața obligatorie de 26 mp pe locuitor, printre ele numărându-se inclusiv Municipiul București și Municipiul Timișoara. Din datele comunicate rezultă că verificările au vizat orașe și municipii, fără includerea categoriei comunelor.

Or, o presiune imobiliară deosebit de ridicată se manifestă în numeroase localități periurbane, care au cunoscut în ultimii ani creșteri demografice și o extindere accelerată a suprafețelor construite. În județul Timiș, localități precum Moșnița Nouă, Giroc, Dumbrăvița sau Ghiroda s-au dezvoltat cu densități de construire apropiate de cele urbane, păstrând dotări de mediu specifice mediului rural. Situații comparabile se regăsesc în localități periurbane precum Florești, în județul Cluj, respectiv Chiajna, Berceni sau Popești-Leordeni, în județul Ilfov.

În practică poate apărea situația în care, în cadrul dezvoltărilor imobiliare, terenurile rezervate prin documentațiile de urbanism cu destinația de spații verzi sunt ulterior transferate în patrimoniul unităților administrativ-teritoriale, prin renunțare la dreptul de proprietate sau prin donație, fără ca acestea să fie amenajate efectiv și fără a fi evidențiate corespunzător în registrul local. În absența unui registru constituit și actualizat, verificarea corespondenței dintre suprafața prevăzută în documentațiile de urbanism, situația juridică a terenurilor și suprafața efectiv amenajată în teren devine dificilă. Persistența unor situații de neconformare la mai mult de doisprezece ani de la expirarea termenului legal ridică problema eficienței mecanismelor actuale de monitorizare, control și sancționare.

Consider că această situație ridică o problemă de responsabilitate care nu aparține exclusiv administrației locale. Existența unei sancțiuni de până la 200.000 lei care nu determină conformarea, la mai bine de doisprezece ani de la expirarea termenului legal, este în cele din urmă o chestiune de politică publică a autorității centrale pentru protecția mediului.

Față de cele de mai sus, vă solicit respectuos să precizați:

1. Având în vedere că forma inițială a Legii nr. 24/2007 prevedea constituirea unui registru național al spațiilor verzi, dispoziție eliminată ca urmare a modificărilor aduse prin Legea nr. 313/2009, care au fost considerentele de politică publică ce au determinat renunțarea la acest instrument și dacă ministerul apreciază oportună instituirea unui sistem național de centralizare și interoperabilizare a registrelor locale.
2. Cum explică ministerul faptul că, deși neconstituirea registrului local al spațiilor verzi este sancționată prin art. 23 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 24/2007 cu amendă de la 100.000 lei la 200.000 lei, iar termenul pentru asigurarea normei de 26 mp de spațiu verde pe locuitor a expirat la 31 decembrie 2013, datele comunicate public de Garda Națională de Mediu indică în continuare un nivel semnificativ de neconformare în privința ambelor obligații, luate distinct.
3. Care este rațiunea pentru care acțiunea de control tematic comunicată public de Garda Națională de Mediu, desfășurată la nivelul a 184 de orașe și municipii, nu a inclus categoria comunelor, tocmai în perioada în care numeroase localități periurbane au înregistrat o

extindere accelerată a suprafețelor construite, și dacă ministerul intenționează să dispună extinderea unei asemenea acțiuni la această categorie.

4. Cum se delimitează în practică competențele de control prevăzute de art. 15 din Legea nr. 24/2007 între instituțiile abilitate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, autoritatea publică centrală pentru dezvoltare regională și administrație publică și autoritățile administrației publice locale, precum și care dintre acestea verifică efectiv dacă terenurile preluate de unitățile administrativ-teritoriale de la dezvoltatori cu destinația de spații verzi sunt amenajate ca atare și înregistrate în registrul local.
5. Dacă ministerul apreciază că actualul regim sancționator prevăzut de art. 23 din Legea nr. 24/2007 este eficient în raport cu nivelul de conformare constatat și dacă are în vedere o inițiativă normativă de modificare sau de completare a acestuia, cu precizarea calendarului preconizat.
6. Dacă Guvernul are în vedere un mecanism preventiv suplimentar, prin condiționarea aprobării planurilor urbanistice zonale și a emiterii autorizațiilor de construire de existența registrului local al spațiilor verzi, având în vedere că art. 10 alin. (3) din Legea nr. 24/2007 instituie deja o condiționare urbanistică pentru anumite categorii de intervenții, precum și modul în care se verifică respectarea acestei din urmă dispoziții.
7. Ce sprijin financiar și tehnic pune ministerul la dispoziția comunelor pentru întocmirea și digitalizarea registrelor locale, inclusiv în cazul celor care nu dispun de capacitate administrativă proprie pentru realizarea inventarierii tehnice, economice și juridice și a cartării de tip Sistem Informațional Geografic.
8. Care este poziția ministerului cu privire la oportunitatea unei evaluări naționale distincte a localităților periurbane din zonele metropolitane, sub aspectul raportului dintre suprafața construită și suprafața de spațiu verde amenajat, precum și termenul în care o asemenea evaluare ar putea fi realizată.

Menționez că am adresat, în paralel, o întrebare Gărzii Naționale de Mediu privind activitatea de control desfășurată în această materie. Prezenta întrebare vizează exclusiv opțiunile de politică publică ale Guvernului și măsurile pe care acesta înțelege să le adopte pentru ca protecția spațiilor verzi din intravilan să înceteze a mai fi o obligație formală.

Solicit răspuns în scris, în termenul prevăzut de art. 203 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, coroborat cu art. 263 alin. (1) din același regulament.

Cu deosebită considerație,

Deputat Florin Cornel POPOVICI

Grup Parlamentar AUR — Circumscripția electorală nr. 37 Timiș